

Ochrana těhotenství a mateřství patří mezi důležité právní oblasti nejen v České republice, ale i v zahraničí. V době, kdy v celé Evropě klesá porodnost, stárne populace a ubývá ekonomicky aktivních lidí, stoupá tato ochrana ještě více na významu. Ačkoli se jak Česká republika, tak i Německo řadí k vyspělým státům světa, sociální systém se i přesto stále potýká s nedostatkem finančních prostředků. Neustále se hledají nové alternativy jak celý systém změnit a nastavit jej optimálně, aby byl tzv. soběstačný.

Ve své práci bych chtěla nejprve přiblížit ochranu matek v SRN, jejímiž hlavními oblastmi, které řeší teorie i praxe jsou následující: oznamovací povinnost těhotné zaměstnankyně, ochrana zdraví budoucí a kojící matky, finanční náhrada při převedení na jinou práci a plnění v době mateřské dovolené. Základním právním pramenem je zákon o ochraně mateřství (dále jen MuSchG) z roku 1952, nyní v aktuálním znění z 14. 11. 2003. Tento zákona byl několikrát významně novelizován, přičemž k poslední významné novelizaci došlo 16.6. 2002, kterou byla zajištěna ochrana života a zdraví matky a dítěte na pracovišti. Nutnost této zvláštní ochrany pro zaměstnankyně vychází z požadavku Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň a článku 6 odst. 4. Základního zákona SRN (dále jen GG). K naplnění Směrnice 92/85/EHS slouží také Mutterschutzrichtlinienverordnung z 15. 4. 1997 (dále jen MuSchRiV) o bezpečnosti na pracovišti. Dalším významným pramenem je Bundeserziehungsgeldgesetz (dále jen BErzGG) z roku 1985 , který upravuje především rodičovský příspěvek a rodičovskou dovolenou. Tento zákon prošel v roce 2001 významnou změnou, kdy bylo rodiči pobírajícímu rodičovský příspěvek umožněno pracovat na zkrácený úvazek, bez toho, že by tento nárok ztratil a zcela nově vznikla možnost čerpat rodičovskou dovolenou v několika časových úsecích. Doplnujícími prameny jsou pak Bürgerliches Gesetzbuch (dále jen BGB) z roku 1900, Reichsversicherungsordnung (dále jen RVO) z roku 1964 a Sozialgesetzbuch I.-XII. (dále jen SGB I.- XII.)z let 1976 až 2005.